

Průlom po letech: město zřídí pomníček ubitým Němcům

LIBOR ŽELINKÝ / ŽATECKÝ A LOUNSKÝ DENÍK

Žatecký a lounský deník, 6. listopad 2009 – (Postoloprty) Zastupitelé to schválili po sedmiletém dohadování, vytvořen má být na hřbitově v Postoloprtech do konce května 2010.

Do konce května příštího roku bude v Postoloprtech na hřbitově umístěna nová pamětní deska, která bude připomínat tragické poválečné fanatické běsnění v tomto městečku. V roce 1945 krátce po válce tam bylo během pár dní postříleno nejméně 763 lidí, civilních obyvatel Žatecka a Postoloprtska včetně žen a dětí.

O zřízení pamětní desky a pietního místa rozhodli ve středu večer zastupitelé města, kteří tak uzavřeli několikaleté složité dohadování a rozhodování o této záležitosti.

Zodpovědný krok, přispívá ke smíření

O vytvoření nějakého památníčku či malého pietního místa, kde by mohli pozůstalí zavzpomínat na své příbuzné, žádaly radnici opakovaně německé krajanské spolky a Klub česko-německého porozumění už od roku 2002. V roce 2005 zastupitelé tento záměr odmítli. Nyní své staré usnesení revokovali a pietní místo schválili. Z osmnácti přítomných zastupitelů jich pro zřízení pomníčku hlasovalo čtrnáct.

„Rozhodnutí zastupitelů jednoznačně vítáme a oceňujeme. Považujeme ho za významný, sebevědomý a zodpovědný krok zástupců města, přispívající k trva-

lému smíření Čechů i Němců a pravdivému výkladu našich společných dějin“, uvedl včera pro Deník Otakar Löbl, předseda spolku rodáků a přátel města Žatce se sídlem v německém Frankfurtu, který o možnost pietního místa v Postoloprtech žádal radnici.

Na budoucím pomníčku bude uveden text „Všem nevinným obětem postoloprtských událostí v květnu a červnu 1945“. Zastupitelé tak poněkud zmírnili verzi, kterou navrhla při předchozí práci komise odborníků, především nezávislých historiků. Ta navrhla text Obětem postoloprtského masakru 1945.

Po zhruba čtvrt hodinové debatě se zastupitelé shodli na závěru, že historickou událost ve městě už nelze dál přehlížet, že je třeba jí přiznat a postavit se k ní čelem; zároveň se shodli na vypuštění původně navrhovaného slova masakr, aby nebudili případné další negativní emoce.

Text bude uveden v českém i německém jazyce. Náklady na pietní místo, asi 200 tisíc korun, zaplatí město Postoloprty. Zastupitelé tak odmítli původní nabídku německých krajanských spolků, jež projevil ochotu většinu nákladů na pomníček uhradit.

Největší tragédie na severu Čech

Postoloprtská tragédie byla událost s největším počtem obětí na severu Čech a druhým nejvyšším v tehdejší Československu při tzv. divokém odsunu, plném násilností. Mrtvými byli německy mluvící lidé, příkaz ke střelbě v Postoloprtech podle závěru nedávného policejního vyšetřování dávali Češi – vojáci a policisté. Socialistický režim dlouhá léta tuto událost zamlčoval, o problému se začalo otevřeně a svobodně hovořit až koncem devadesátých let.

Postavme se k věci čelem, říkali zastupitelé, i když ne všichni

Zastupitelé v Postoloprtech po sedmi letech od podání první žádosti schválili zřízení pomníčku připomínajícího poválečnou tragédii – postřílení německých obyvatel ve městě. Otázka však stále budila emoce; v předchozí diskuzi se ozvaly hlasy proti i některé ostré výroky.

Proti vybudování pomníčku poválečným událostem se vyslovil i jeden člověk, který promluvil v rámci bodu vystoupení veřejnosti. Byl to Václav Sedláček z krajské rady Klubu českého pohraničí; na jednání do Postoloprty při-

Zastupitel Postoloprty MUDr. Miloslav Fišer vysvětluje svůj postoj k otázce zřízení pomníčku, vedle sedí jeho manželka, tajemnice postoloprtské radnice Jana Fišerová. Jasné, věcné a konstruktivní vystoupení tohoto zastupitele pomohlo uklidnit situaci po předchozím emotivním planém politickém dohadování a přispělo k zefektivnění diskuze a konečnému schválení (Deník / L. Želinský)

Zastupitelé Postoloprtech Ludvík Mičuch, Petr Říha, Miroslav Krpec a Vladimír Pfertner (zleva) na zasedání ve středě (Deník / L. Želinský)

cestoval z Ústí nad Labem. Zastupitelé nejdřív hlasovali o tom, jestli mu vůbec umožní vystoupit, neboť nemá v Postoloprtech trvalé bydliště; tento postup ukládá zákon o obcích.

„Jsem proti zřizování pomníčku. Navrhuji městu se touto záležitostí už vůbec nezabývat. Neustálé otvírání tohoto tématu jen kazí vztahy mezi oběma národy, Čechy a Němci. Já osobně jsem jezdil dříve do NDR, nyní též do Německa a udržuji přátelství s lidmi a touto zemí i bez pomníku, který se mi zdá zbytečný,“ tvrdil.

Za komisi historiků, která navrhovala text na desce, promluvil její člen Petr Schölle. Uvedl, že pomník je ve městě potřeba, že nejde donekonečna zamlčovat histo-

rické události. „Udělejme tím symbolickou smířlivou tečkou za tímto tématem“, vyzval členy zastupitelstva.

Dál už mluvili jen samotní zastupitelé. Ludvík MIČUCH (KSČM) se vyslovil proti pamětní desce. „V roce 2005 zastupitelstvo města tuto věc už jednou odmítlo a nevidím důvod na tomto postoji cokoli měnit,“ sdělil.

Vladimír Pfertner (ODS) naopak jednoznačně podpořil stavbu pomníku. „Postavme se k celé věci už konečně čelem a přiznejme si, že postřelení stovek lidí v našem městě bylo zvěrstvo. Nemůžeme se pořád tvářit, že se nic nestalo. Vždyť jde jen o to, postavit někde symbolický, třeba malý pomníček. O nic víc nejde,“ řekl.

Ostrý, až demagogický argument vyslovil Jan Pelc z rady města (KSČM). „Jsem rozhodně proti pomníku. Pomník obětem nemá smysl. Žádná válka tady v Postoloprtech ani nebyla, Československo nikdy oficiálně nebylo ve válečném stavu s Německem. Němci nás obsadili a byli jsme součástí jejich státu,“ uváděl.

Zastupitelem, který dokázal zklidnit emoce, vystoupit klidně, věcně a získat autoritu kolegu, byl léky Miloslav Fišer (nezávislý). „Jsem jednoznačně pro zřízení pietního místa. Právo na uctění památky mrtvých má každý pozůstalý, ať je to kdokoli. Vytvořme pomník a náklady zaplatíme z pokladny města. Ať je vidět, že město se k problému staví čelem, samo přebírá aktivitu a nenechá si tyto věci platit od německých spolků,“ řekl.

Navrhl též z textu, předloženého komisí, vypustit slovo „masakr“ a nahradit ho mírnějším termínem „událost“ Jeho návrhy položily základ k celému závěrečnému rozhodnutí a usnesení zastupitelů.

Nakonec se pro pomník vyslovilo čtrnáct zastupitelů z osmnácti přítomných. Nikdo nehlasoval přímo proti záměru. I ti zastupitelé, kteří měli k myšlence výhrady, se jen zdrželi hlasování.

Otokar Löbl a Dr. Michal Pehr vysvětlují zástupcům tisku návrh „pomníkové“ komise (archiv Nadační spolek Žatec)